

Joachim Stockmann

Programma Quo Studiosa Iuventus, ne Suadentibus Bacchi hilariis, Cum vulgo in luxum fluere velit, admonetur

Rostochii: Kilius, 1650

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn734832478>

Druck Freier Zugang

R.U. Progr. 1650

- 1) Joach. Stockmann
- 2) Johannes Goltmann
- 3) " "
- 4) Casper Mauritius
- 5) August Varenius
- 6) Joach. Stockmann

PROGRAMMA

Quo

Studioſa Iuventus,

ne

Svadentibus **BACCHI**

hilarijs,

Cum vulgo in luxum fluere
velit, admonetur,

PROPOSITUM

RECTORE

Universitatis Rostochienſis

JOACHIMO STOCKMANNO,

Phil. & Med. D. ac Prof.

ROSTOCHII,

Typis **NICOLAI KILLII**, Acad. Typogr.

ANNO M. DC. L.

PROGRAMMA

SYDNEI

in vulgo in luxu

vel admodum

PROFESSOR

RECTOR

Universitatis Rostockensis

IOACHIMO STOCKMANNO

Ein & Med. Doctor

ROSTOCKI

THE NICOLAUS KILIANUS

ANNO MDCCL

*B*ella, *veteri nomine*, Duella, pluri-
ma, eaq; famosissima, cum sacræ,
tum profanæ historiæ commemo-
rant; Nec ulla regio ita sælix, ul-
lum seculum ita aureum fuit, quin
ferreos belli motus, & deplorandas inde varias
fenserit calamitates, (religionis & justitiæ con-
temtum, homicidia, stupra, adulteria, furta, ra-
pinas, sacrilegia, domorum, templorum, urbium
incendia, ruinas, excidia) Quæ omnia, O uti-
nam! nec nostra sensisset communis Patria, flo-
rentissima olim & opulentissima, nunc diruta &
exhausta Germania.

Nullum verò bellum hominum memoria pro-
didit famosius, quàm quod quadragesimali
hoc tempore, non hi vel illi, hoc vel illo modo
denunciant sæciales, & inter illos imprimis pater
patratus, sed verbi divini Præcones templorum,
è suggestu solemniter publicant, idq; non Asiati-
cum, vel Græcum, vel Romanum &c. **Sed sa-
CRUM**, ubi non Cræsus & Cyrus, Alexander &
Darius, Annibal & Scipio dimicant, sed ab una
parte in aciem prodit, Dominus cœlorum, Rex

Regum, Jehovah omnipotens, gentis humanae pater atq; custos; ab altera parte humani generis juratus & capitalis hostis, aëris & mundi dominus, promptissimus audacia, viribus robustissimus, dolis versatissimus, pugnandi arte & studio indefatigabilis, in omnes partes variabilis, bellator astutissimus Satanas.

Et hoc illud est bellum, quod in paradiso primùm, personatus, & serpentis blandissimi olim animalis formam dolosè indutus **diabolus**, nostris protoplastis movit, & porro in quorumvis hominum perniciem indies renovat, mutatâ subinde, etiam in angelum lucis forma, varieq; mutatis armis; Nec enim vi semper & manifesto impetu rem agit, ensibus, machæris, lanceis, hastis, multò minus terribili sonitu formidandis bombardis & tormentis, sed occultis, ut plurimum, cuniculis, tacitisq; technis, avaritiæ, superbiæ aliorumq; in numerabilium vitiorum dolosis retibus, & hoc bacchanalium tempore, ebrietatis potissimum & **luxuriæ** illecebris. De quo, *nescio, quò nomine, quo jure dicto festo*, licet multa, & varia notent alia atq; alia programma, & studiosam juventutem non uno modo inde dehortentur, liceat mihi sequentia hac occasione repetere;

Vetus

Vetus est, sed infelix, quod his diebus passim agi-
tatur, stultorum seu furiosorum Bacchantium festum:
cujus intermissionem, imò aeternam oblivionem sua-
dere nobis debet, prater alia non tantum ortus pro-
fanus, sed & progressus atq; usus turpissimus, finis de-
niq; & exitus calamitosus. Ortum certe debemus hosti
generis humani, malorum auctori, qui primis tempo-
ribus, ut in alias nominis cultusq; divini profanatio-
nes genus nostrum proleclavit, ita ne his quidem illud
antiquum suum intermisit, sed & quibuscunq; modis
potest, hodieq; urgere pergit. In paradiso primos ho-
mines personatus (Quod ex superioribus constat) de-
cepit, ac imaginem DEI, quã ornati erant, tristi
successu haud leviter obscuratam interpolavit. Idem
negotium varijs rationibus ab eodem artifice deinceps
& in ipso DEI populo, & apud gentes tractatum
est. In Deuteron. interdicitur Israelitis, ne quis mu-
tatis vestibus mentiatur sexum sequiorem; quod, cum
huic festo solemne sit, eo ipso indicatur, hunc morem
inter ipsos non fuisse omninò inustatum. Quod eo ve-
rissimilius est, cum etiam Astarten sive Venerem, quam
Salomon rex edificato fano veneratus est, ejusq; cu-
bicularium Lamp sacenum, cujus fadisima sacra usq;
ad Aja Regis tempora permanserunt, coluerint. Hunc
morem acceperunt haud dubiè ab Aegyptijs, apud
quos Bacchanalia in usu fuisse tradit Herod. lib. 2. qui
ea, ut & alia plurima, in alias regiones quasi colomas,

per idoneos & superstitioni deditos ministros trans-
missa propagarunt. Inter quos Melampus quidam ad
Graecos ea detulit, quorum initia sic à Sophistis aucta
sunt, ut in Italiam propagari ac Etruria primam,
deinde Roma commendari & frequentari potuerint,
quod Livius lib. 39. luculenter commemorat. Ibi vero
licet Sp. Post huius Albi Cos. vigilantia ac severitate
turbata sint: tamen ita aboleri non potuerunt, ut in
locum Ethnicismi succedente Christianismo, nec obscura
nec parva signa veteris impietatis relinquerentur. Imo
res tanto indignior visa, quod eo tempore, quo medi-
tatio passionis Dominica animos piorum occupare so-
let ac debet, hi si ve ludi, si ve sacra celebrantur & vulgo
agitantur à priscis nihil vel parum, quippe personis
tantum mutatis, diversa. Priscorum verò illorum ob-
scenitatem Herodotus, Livius, Plutarchus, alij sic
describunt, ut major appareat, quam quibus vel aures,
vel oculi, multò minus animi piorum sint violandi ac
maculandi. Nostro tempore & his locis constant fere,
quantum in sensus venit conventu ebrioso, habitu per-
sonato & motu lascivo, si ritè litari debeat. ut enim ad
alia omnia tanto projectior sit audacia & impudentia,
ipse Bacchus ab ebrietate ludos auspiciato committit:
quæ cum occupavit Symmystas, quid non designat?
Ibi concipitur facinus ab ebrio, quod personatus exse-
quatur: Impellant occasiones, quibus nihil obsceni de-
negatur: Vinum animos obruit, nox pudoris discrimen

men exstinguit. Neq₂ clamori, neq₂ rixis, neq₂ tumultui
neq₂ flagitio parcitur. Accedit lascivia, qua Baccho duce
eū utitur comite venire, qua mens tanto castitatis vallo
munita est, qua non admittat hostem, eiq₂ se expugnan-
dam & contumivandam permittat. Hac ergo tam pra-
clara solennitas, quem finem & exitum nobis pollicetur?
Iram DEI si veremur, qua major & iustior concipi
potest à creatore, quam jure meritoq₂ concipi deberet
contra creaturam, qua ab ipso ad hostem & adversari-
um deficit; qua pro Dei imagine ad quam homo creatus
est, obscenam adversarij deformitatem adsumit;
qua cum homo sit, Satyrum, Silenum, Agipanem
referre mavult; qui vir conditus est, emasculatur &
mollitie feminam superare contendit; qui ratione do-
natus est, in Fauni vel Fatui brutam & absurdam
conditionem degenerat; Nihil deniq₂ tam deforme,
tam horridum, tam agreste, quod huic sacro thysate
simulando convenire non arbitrantur. Quid? quod
hac ira DEI justissima saepe fiat, ut fabula cata-
strophen luctuosam inveniat ac infelici exitu turbe-
tur? Sunt enim & alia multa, & in ijs eximia ejus
casus exempla, qua de Carolo VI. Gallorum Rege &
Eberhardo Hobenloensi Comite leguntur & com-
memorantur.

Fugito itaq; studiosa Juventus, turpissima
ad schalas Gemonias, imo gehennam releganda
Bacchanalia; Reseca libidinem turpissimos hel-
luo-

Iuonum mores æmulandi; Ulyssis ceram arripe,
ne voluptatum illecebris circumveniaris. Co-
gita exemplum filii perditioni acerba fama puniti,
Holohpernis madidi animam evomentis. Lothi
per ebrietatem incesto polluti, & alia luxuriæ
mala. Vindica ingenium ab interitu, famam ab
ignominia, corpus, quod tot nequitia pervigi-
liis exhauris, à præmaturo fato, animam deniq;
à sulphuriis gehennæ undis. Illud Augustini non
hoc solum tempore, sed semper cogitans: Male-
dictus, qui florem iuventutis diabolo, fœces se-
nectutis DEO consecrat. P. P. sub sigillo

Magistratus, Dominica Esto

mihî 1650.

nis & responsionis, qua est de homine
 alissimam mortem, seu כרתת ארננו
 conciliando per illam mortem DEO
 רחמים הרבים illorum scilicet, et sic est
 mentione & applicatione magnificâ,
 propter Dominum, & triplicati ארני
 dentiâ, tum ex ערב מנחה ערב quod non
 piatorii ac propitiatorii sacrificii JES
 moriam supplicanti & intelligentissimo
 tori Danieli vel solâ suggerere ceremoniâ
 tamen post 52. demum septim. בר השיב
 434. annos illa כרתת המשיח futura
 gai, ut ut 400 adhuc superessent anni, idem
 habet: Malachia idem intervallum pro ex
 mox, inquit, veniet: Sacharia: jubila
 Zion, exsulta valde: Ecce Rex tuus:
 Sic ad eandem filiam Zion & domum
 conspirabant duo potentissimi Reges, Feschaja
 timeto והשקט והשמר contine te, & fi
 lus esto: irritum erit & inane hostiu
 lat pro domo Davidicâ Immanuel na
 & Davidicâ stirpe: hoc ergo non erad
 vidicæ vobis firmamentum & signum e
 concipiet, & pariet filium, & vocabis
 men ejus Immanuel.

Superat & facundiam disertissimorum
 tis angustiam majestatica unius Esaiæ pr
 totius Prophetiæ Thema generale שפ
 הכולל: In solo Messia ex domo
 ejusq; spirituali æterno & majestatico
 lo corporali vel Judaico vel Israelitico

כ 3

per re-
 & re-
 tum ex
 אבליה
 ati Dei
 ne evi-
 nici ex-
 TI me-
 scruta-
 us. Et
 seu post
 Chag-
 nodico
 & mox,
 o filia
 nit tibi.
 us funus
 inquit,
 anquil-
 : vigi-
 Virgine
 nus Da-
 ergo illa
 על no-
 gramma-
 rve enim
 הכוונה
 scendo,
 on in ul-
 tum or-
 bis

